

749

Tardà

(ALDC, V, 1156. Tardà)

Tardà (s. XVI), és a dir, '(fruit) que ve o madura tard', és un der. de l'adj. *tard* (s. XIV), del llat. TARDUS 'lent' → 'tardà', més el suf. -à (< -ANU), que indicava 'situació en el temps' (cf. ant. *darrerà*); var. *tardano* 100, per contacte amb l'arag., *tardana* 87, 94, 157, 170; *tardaner* 5, 95, amb el suf. -er (< -ARIU); *tardanenc* 1, 9, del qual *tardorenc* 7 és una var. atreta per *tardor* (< *tardaó* < TARDATIÖNE), amb el suf. -enc (< germ. -ING), com *primerenc*, el seu antònim (veg. mapa 627). *Darrerenc* s'ha format sobre *darrer* o *darrere* (< *de rere*

o *de arrere* més el suf. -er) amb l'esmentat suf. -enc; var.: *endarrerenc* 4, 6, 8 (< *en darrere*), *raderenc*, per metàtesi de *darrerenc*, i *rarerenc* 85, pel rotacisme de la -d- propi de l'alg.

Tardio és un manlleu al cast. *tardío*, que prové del llat. vg. *TARDIVUS (cf. cat. ant. *tardiu*, fr. *tardif*, it. *tardivo*). Són mots normatius *tardà*, *tardaner* i *darrerenc*, des del DOrt, 1917; també *tardívol*, der. de l'ant. *tardiu*, que no figura a les respostes de l'enunciat.

